

รูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานคร
ตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

Supervision model for improving the quality of early childhood education in the
Bangkok Metropolitan area according to the standards of national
early childhood development

ลักคณา เสนิฤทธิ์¹, วีระวัฒน์ พัฒนกุลชัย² และ ทนง ทองภูเบศร์³

Luckana Sanorit¹, Weerawat Puttanakulcha² and Thongphubate³

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์^{1,2,3}

College of Innovation Management, Rajamangala University of Technology Rattanakosin^{1,2,3}

*Corresponding author, email: luckana.san@rmutr.ac.th

Retrieved 28-02 -2024; Revised 18-04-2024; Accepted 02-04-2025

Doi: 10.14456/jappm.2025.16

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ นำมาสร้างประเมินและรับรองรูปแบบการนิเทศ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธีพหุระยะ ด้วยแนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา รูปแบบการนิเทศการศึกษา การพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย และมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จากผู้บริหารสถานศึกษา และครูปฐมวัยวิทยฐานะชำนาญการขึ้นไป จำนวน 480 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนเท่าของพารามิเตอร์การวัด สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามขนาดโรงเรียน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดเล็กใหญ่ จากนั้นสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มตามตำแหน่งของกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์เนื้อหาแบบอุปนัย ผลการวิจัย พบว่า 1) การนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีโดยมีค่า $\chi^2/df = 1.119$ P-value = 0.137 นั้นหมายถึง ค่า χ^2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ CFI = 0.998 GFI = 0.967 AGFI = 0.947 RMR = 0.008 และ RMSEA = 0.016 2) รูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ มี

องค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการวางแผนการนิเทศการศึกษาปฐมวัย (2) ด้านการปฏิบัติการนิเทศการศึกษาปฐมวัย (3) ด้านการประเมินผลการนิเทศการศึกษาปฐมวัย และ 4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการนิเทศการศึกษาปฐมวัยสู่ความสำเร็จ และ 3) ผลการประเมินและรับรองรูปแบบ พบว่า ความถูกต้อง ครบคลุม ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบการนิเทศการศึกษา; คุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย; มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ; โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

Abstract

This research aimed to analyze the factors of a supervision model for improving the quality of early childhood education in the Bangkok Metropolitan Area, based on the standards of national early childhood development. A mixed-method research approach was employed, incorporating concepts related to educational administration, educational administration models, quality enhancement of early childhood education, and national standards for early childhood development centers. Data were collected through questionnaires administered to 480 school administrators and senior professional-level teachers. The sample size was determined based on the number of measurement parameters, and cluster random sampling was used, categorized by school size: small, medium, and large. The research tools included questionnaires, and data were analyzed using statistical methods such as frequency, percentage, mean, standard deviation, confirmatory factor analysis, and inferential content analysis.

The research findings were as follows:

1. Supervision for improving the quality of early childhood education in the Bangkok Metropolitan Area, according to the national standards for early childhood development, aligns well with the perceptual data and meets acceptable statistical criteria. The statistical analysis showed $\chi^2/df = 197.002$ and a p -value = 0.093, indicating no statistically significant χ^2 value. Additional fit indices also supported the model's adequacy: CFI = 0.997, GFI = 0.966, AGFI = 0.946, RMR = 0.008, and RMSEA = 0.017.

2. The educational management model for enhancing early childhood education quality in Bangkok comprises four main components: (1) planning, (2) implementation, (3) evaluation, and (4) supporting factors.

3. The assessment and validation of the model indicated high levels of accuracy, appropriateness, feasibility, and utility, demonstrating its significant potential benefits.

Keywords: Educational supervision model; Quality of early childhood; Standards of national early childhood development; Schools of Bangkok Metropolitan Area

บทนำ

สหประชาชาติตั้งเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนในเป้าหมายที่ 4 ที่เน้นการให้การศึกษาที่มีคุณภาพและเสมอภาคสำหรับทุกคน รวมถึงการสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการให้เด็กทุกคนมีโอกาสเข้าถึงการพัฒนาและการดูแลในสถานภาพเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของประเทศ โดยสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562 ได้กำหนดให้เด็กปฐมวัยได้รับการคุ้มครอง มีการพัฒนาอย่างดีทั้ง 4 ด้านและได้รับการศึกษาอย่างระบบต่อเนื่อง ทั้งถึงเสมอภาค โดยเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กปฐมวัยอย่างเหมาะสม ด้วยการทำงานร่วมกันทุกภาคส่วน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

ในส่วนของกรุงเทพมหานคร กำหนดนโยบายตามแผนการศึกษาขั้นพื้นฐานฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2564-2569) ได้นำมาตรฐานสถานพัฒนาแห่งชาติดำเนินการเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย ไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 3 คือการยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทุกกลุ่ม โดยมีเป้าประสงค์) ให้โรงเรียนที่จัดการศึกษาปฐมวัยมีคุณภาพตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ และกำหนด 2 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การนำมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติมาใช้ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และ (2) การส่งเสริมสนับสนุนและติดตามคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนปฐมวัยตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ (สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา, 2563) และศึกษานิเทศก์ เป็นบุคลากรที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัย เนื่องจากเป็นผู้ให้คำแนะนำ ชี้แนะ และสนับสนุนการฝึกอบรมให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ซึ่งรวมถึงการติดตาม ประเมินผล และการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2563) นอกจากนี้ Glickman (1995) ได้กล่าวถึงกรณีศึกษาที่เน้นการสนับสนุนและการพัฒนาครูผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ และการร่วมมือในการสร้างการเปลี่ยนแปลงและแรงบันดาลใจ โดยการมีส่วนร่วมในการเยี่ยมห้องเรียน และการพัฒนาหลักสูตรเพื่อยกระดับคุณภาพของครูและเด็ก

แต่ในปัจจุบันโครงสร้างกรอบอัตราของศึกษานิเทศก์ที่ดูแลงานด้านการศึกษาปฐมวัย ยังมีความขาดแคลน สัดส่วนไม่เหมาะสมต่อความรับผิดชอบของโรงเรียนในแต่ละสำนักงานเขต ขาดเครื่องมือนวัตกรรมรูปแบบการนิเทศ ส่งผลต่อการเข้าไปติดตาม สนับสนุน ส่งเสริม ให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับปฐมวัยตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2563) (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสาร งานวิจัย และการสร้างรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการส่งเสริมสนับสนุน แนะนำให้ความช่วยเหลือผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนระดับปฐมวัย ศึกษานิเทศก์ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยให้เป็นไปตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ได้แก่ 1) การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย 2) ครู/ผู้ดูแลเด็กให้การดูแลและจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย และ 3) คุณภาพเด็กปฐมวัย ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการนิเทศการพัฒนาคูณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ
2. เพื่อสร้างรูปแบบการนิเทศการพัฒนาคูณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ
3. เพื่อประเมินและรับรองรูปแบบการนิเทศการพัฒนาคูณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

สมมติฐานการวิจัย

โมเดลการวัดองค์ประกอบการนิเทศการพัฒนาคูณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การทบทวนวรรณกรรม

การนิเทศการศึกษา คือ การดำเนินงานเพื่อให้เกิดความช่วยเหลือ ชี้นำ สนับสนุนส่งเสริม สร้างขวัญ และกำลังใจ โดยการมีส่วนร่วมระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ที่ใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ให้แก่บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษาระดับปฐมวัย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ (สังต์, 2530; Glickman, 2018 ; Harris, 1985)

รูปแบบการนิเทศการศึกษาเป็นแนวคิดที่เป็นกระบวนการหรือขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความช่วยเหลือ ชี้นำ ชี้นำตามสภาพปัญหา เป็นพี่เลี้ยงให้การ สนับสนุนส่งเสริม ทั้งมีการชี้นำ ไม่มีการชี้นำ และผสมผสาน เน้นความเป็นพลวัต โดยการมีส่วนร่วมทั้งผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศอย่างเป็นกัลยาณมิตรให้แก่บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษาระดับปฐมวัย เพื่อให้เกิดประสิทธิผลตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ (Tanner & Tanner, 1987; Cogan, 1973; Grant, 2017)

การพัฒนาคูณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย เป็นแนวคิดที่การพัฒนาคูณภาพการศึกษาปฐมวัย หมายถึง การจัดการศึกษาตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ที่มุ่งเน้น 1) การสร้างหลักประกันว่าเด็กหญิงและเด็กชายทุกคนเข้าถึงดูแลการพัฒนาและการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ พัฒนาอย่างเป็นองค์รวมทุกมิติทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา

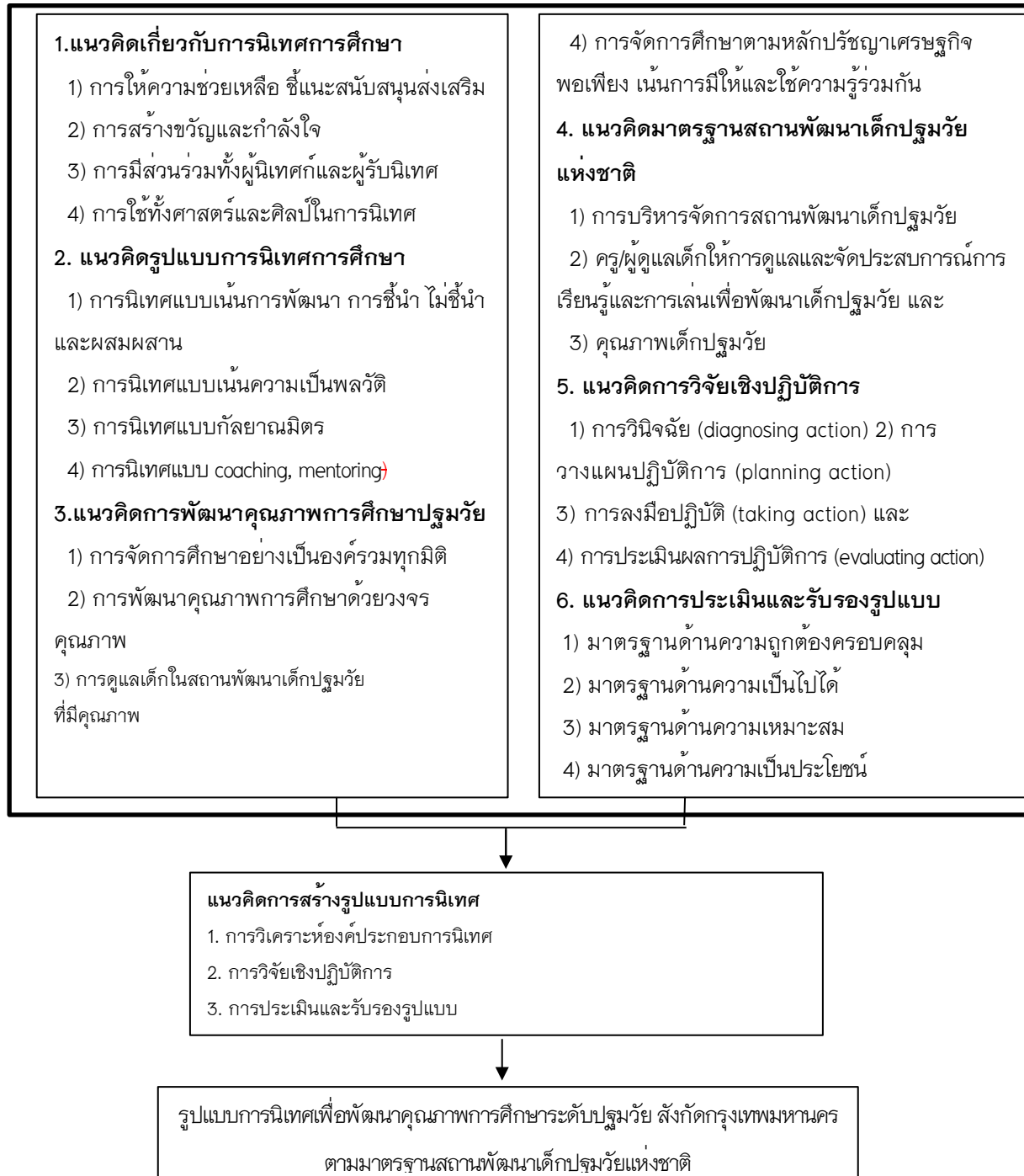
ให้เหมาะกับช่วงวัยส่งเสริมให้ เด็กสมองดี มีคุณธรรม มีทักษะ และมีสุขภาพแข็งแรงอย่างเท่าเทียมโดย
บูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา ด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ครู ศึกษานิเทศก์
ผู้บริหารสถานศึกษา ชุมชน อย่างมีคุณภาพส่งเสริมให้โรงเรียนมีระบบประกันคุณภาพภายใน เป็นไปอย่างมี
ประสิทธิภาพ อย่างเป็นระบบต่อเนื่อง (จิตติมา วรณศรี, 2563; ปรียานุช ธรรมปิยา, 2562; สำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา, 2563; สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา, 2563)

มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ เป็นเอกสารที่กำหนดมาตรฐานและเป้าหมายในการ
พัฒนาเด็กปฐมวัยในประเทศไทยประกอบด้วย ได้แก่ 1) การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย 2) ครู/
ผู้ดูแลเด็กให้การดูแลและจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย และ 3) คุณภาพ
เด็กปฐมวัย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นแนวคิดการวิจัยที่มุ่งศึกษาหาคำตอบอย่างเป็นกระบวนการและเป็นระบบ
ประกอบไปด้วยผู้มีส่วนได้เสียภายใต้บริบทการศึกษานั้น ๆ โดยทดลองอย่างรัดกุมมีกระบวนการที่เป็น
แบบชัดเจน โดยปราศจากการควบคุมหรือบังคับจากบุคคลอื่น โดยกำหนดขั้นตอนของการวิจัยประกอบด้วย
ขั้นตอนที่สำคัญได้แก่ 1) การวินิจฉัย (diagnosing action) 2) การวางแผนปฏิบัติการ (planning action)
3) การลงมือปฏิบัติ (taking action) และ 4) การประเมินผลการปฏิบัติการ (evaluating action) (Coghlan &
Brannick, 2014; Creswell, 2008; Holloway, 2010; Johnson, 2008; Mills, 2007)

การประเมินและรับรองรูปแบบการนิเทศเป็นแนวคิดการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ
ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางโดยให้ ความเชื่อถือว่าผู้ทรงคุณวุฒินั้นเที่ยงธรรม และมีดุลพินิจที่ดีและมี
องค์ประกอบเกี่ยวกับการประเมินรูปแบบประกอบไปด้วย การพิจารณา 4 ด้าน ดังนี้ 1) มาตรฐานด้าน
ความถูกต้องครอบคลุม 2) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม และ 4) มาตรฐาน
ด้านความเป็นประโยชน์ โดยผลการประเมินและรับรองรูปแบบนำไปสู่การได้รูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนา
คุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ
(Stufflebeam & Shinkfield, 2007)

ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยประกอบด้วย 6 แนวคิด
คือ แนวคิดการนิเทศการศึกษา แนวคิดรูปแบบการนิเทศการศึกษา แนวคิดการพัฒนาคุณภาพการจัด
การศึกษาระดับปฐมวัย แนวคิดมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ แนวคิดการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
และแนวคิดการประเมินและรับรองรูปแบบดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธีพหุระยะโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ยืนยันผลจากการวิจัยปริมาณ พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 429 แห่ง ประชากร คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษาจำนวน 429 คน ครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน 1,802 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 2,231 คน (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2566) กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา และ

ครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน 480 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนเท่าของพารามิเตอร์การวัด คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ตามขนาดโรงเรียน คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก จากนั้นสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ตามตำแหน่งของกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 91 คน และครูปฐมวัย จำนวน 389 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชนิด ได้แก่ 1) แบบสอบถาม แบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้วยค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence: IOC) ทุกข้อคำถามมากกว่า 0.6 และค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม ทั้งฉบับด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบราด เท่ากับ 0.985 2) แนวคำถามของการถอดบทเรียน ปฏิบัติการนิเทศ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยอาจารย์ที่ปรึกษา และ 3) แบบประเมินและรับรองคุณภาพรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐาน สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ตรวจสอบคุณภาพโดย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้วย ค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ทุกข้อคำถามมากกว่า 0.6 รวบรวมข้อมูลโดยนำ แบบสอบถามเป็นเอกสาร ส่งกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการเก็บข้อมูล ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการกับ โรงเรียน 3 ขนาด ขนาดละ 1 โรงเรียน และส่งแบบประเมินและรับรองรูปแบบให้กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ระหว่างเดือน มกราคม ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาแบบอุปนัย

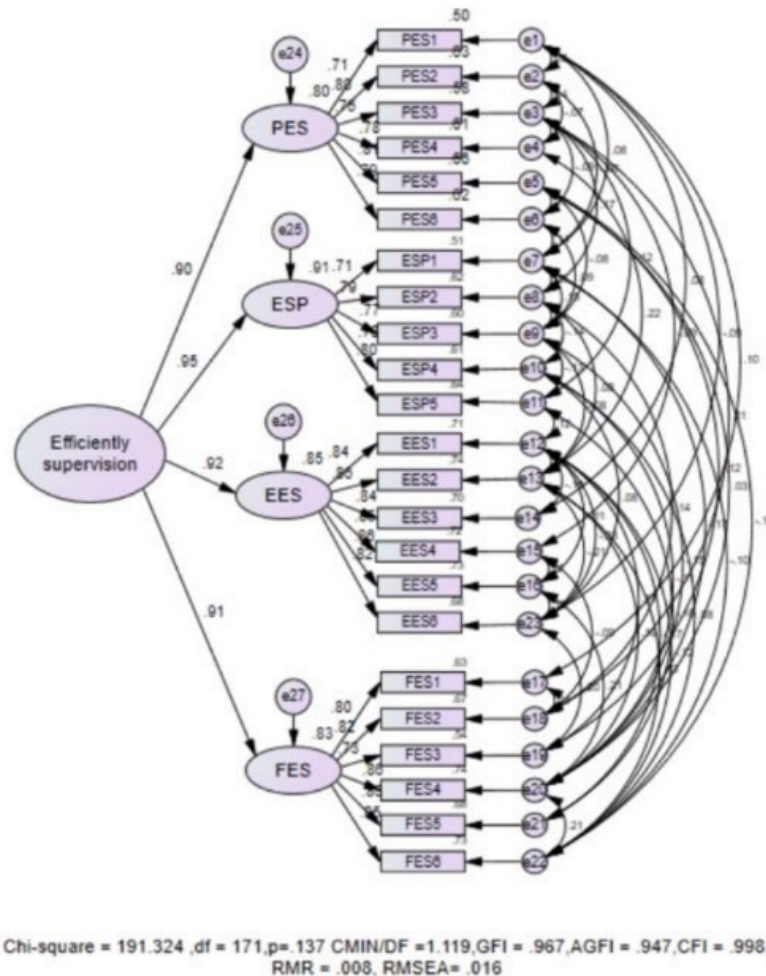
ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 480 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 438 คน คิดเป็นร้อยละ 91.2 อายุอยู่ในช่วง 41–50 ปี จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมา อยู่ในช่วง 51 – 60 ปี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 รองลงมาวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 และตำแหน่งปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นข้าราชการครูปฐมวัย จำนวน 389 คน คิดเป็นร้อยละ 81.0 รองลงมาตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 91 คน ร้อยละ 19.0

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

จากการวิเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้องค์ประกอบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ จำนวน 23 ตัวบ่งชี้ โดยมีองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการวางแผนการ นิเทศการศึกษาปฐมวัย (PES) มีตัวแปรบรรยาย จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ 2) ด้านการปฏิบัติการนิเทศการศึกษา ปฐมวัย (ESP) มีตัวแปรบรรยาย จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ 3) ด้านการประเมินผลการนิเทศการศึกษาปฐมวัย

(EES) มีตัวแปรบรรยาย จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ และ 4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการนิเทศการศึกษาปฐมวัยสู่ความสำเร็จ (FES) มีตัวแปรบรรยาย จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ ดังแสดงในภาพที่ 2



ภาพที่ 2 โมเดลการวัดอันดับสองการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย
สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

จากภาพที่ 2 โมเดลการวัดอันดับสองการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัด กรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ผู้วิจัยตรวจสอบความสอดคล้อง กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้ค่าสัดส่วน χ^2/df เท่ากับ 1.119 แสดงว่า สอดคล้องกลมกลืนดี P-value เท่ากับ 0.137 นั้นหมายถึง ค่าไค-สแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ CFI เท่ากับ 0.998 แสดงว่าสอดคล้องกลมกลืนดีมาก GFI เท่ากับ 0.967 แสดงว่า สอดคล้องกลมกลืนดี มีค่า AGFI เท่ากับ 0.947 สอดคล้องกลมกลืนดี ค่า RMR เท่ากับ 0.008 สอดคล้องกลมกลืนพอใช้ และค่า RMSEA เท่ากับ 0.016 สอดคล้องกลมกลืนดีมาก แสดงว่าโมเดล การวัดอันดับสองขององค์ประกอบการนิเทศการพัฒนาคูณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัด

กรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เป็นไปตามสมมติฐาน

ผลการสร้างรูปแบบการนิเทศการพัฒนาคูณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัด กรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการวิจัยเชิงปฏิบัติการการนิเทศการพัฒนาคูณภาพ การศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ตามแนวคิด ของ Coghlan & Shani (2018) จำนวน 2 วงจร โดยการถอดบทเรียนหลังปฏิบัติการนิเทศ (After Action Review: AAR) ในวันที่ 1 เดือน กันยายน ถึง วันที่ 5 เดือน ตุลาคม พ.ศ 2566 การเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญใน การปฏิบัติการวิจัยในครั้งนี้ คือ โรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยตามระเบียบกรุงเทพมหานคร ในระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 และระดับอนุบาลศึกษาปีที่ 2 ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 3 โรงเรียน ตามขนาดของโรงเรียนโดยแบ่งเป็น ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ จำนวน 3 โรงเรียน เพื่อสร้าง รูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคูณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานสถาน พัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ โดยใช้โมเดลการวัดอันดับสองการนิเทศเพื่อพัฒนาคูณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ร่วมพิจารณา และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ รูปแบบการนิเทศการพัฒนาคูณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัด กรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ โดยได้เพิ่มเติมตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบการ ปฏิบัติการนิเทศการศึกษาปฐมวัย จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ ทำให้ได้ องค์ประกอบ 4 ด้าน จำนวน 24 ตัวบ่งชี้ แบ่งเป็นรายด้าน คือ 1) ด้านการวางแผนการนิเทศการศึกษาปฐมวัย (Planning for Early Childhood Education Supervision: PES) มีตัวแปรบรรยาย จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ PES1-6 2) การปฏิบัติการนิเทศ การศึกษาปฐมวัย (Early childhood education supervision practice: ESP) มีตัวแปรบรรยาย 6 ตัวบ่งชี้ (ESP 1-6) 3) ด้านการประเมินผลการนิเทศการศึกษาปฐมวัย (Evaluate early childhood education supervision: EES) มีตัวแปรบรรยาย 6 ตัวบ่งชี้ (EES1-6) และ 4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการนิเทศการศึกษา ปฐมวัยสู่ความสำเร็จ (Factors supporting early childhood education supervision to success: EES) มีตัวแปรบรรยาย 6 ตัวบ่งชี้ (FES1-6)

ผลประเมินและรับรองรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคูณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัด กรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

ผลการประเมินและรับรองรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคูณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัด กรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ โดยเทียบกับเกณฑ์ของ ของ Best & Kahn (2016) พบว่า ด้านความถูกต้องครอบคลุม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, $SD = 0.08$) ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, $SD = 0.22$) ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, $SD = 0.34$) และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, $SD = 0.52$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน 23 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนนิเทศ 2) ด้านปฏิบัติการนิเทศการศึกษาปฐมวัย 3) ด้านการประเมินผลการนิเทศการศึกษาปฐมวัย และ 4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการนิเทศการศึกษาปฐมวัยสู่ความสำเร็จ ซึ่งสามในสี่องค์ประกอบ คือ การวางแผนนิเทศการศึกษาปฐมวัย ปฏิบัติการนิเทศการศึกษาปฐมวัย และการประเมินผลการนิเทศการศึกษาปฐมวัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chuedlee et al. (2020) เรื่องการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการสร้างข้อสอบของครูประถมศึกษาโดยการบูรณาการกระบวนการนิเทศ การศึกษาร่วมกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม จำนวนสามองค์ประกอบ คือ วางแผน ลงมือปฏิบัติ และการประเมินผล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญญา วุฒินิชย์ (2563) เรื่องรูปแบบการนิเทศที่มีประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ของ โรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะต๋อยอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ จำนวนสามองค์ประกอบ คือ การวางแผนการนิเทศ การดำเนินการนิเทศ และการประเมินผลการนิเทศ

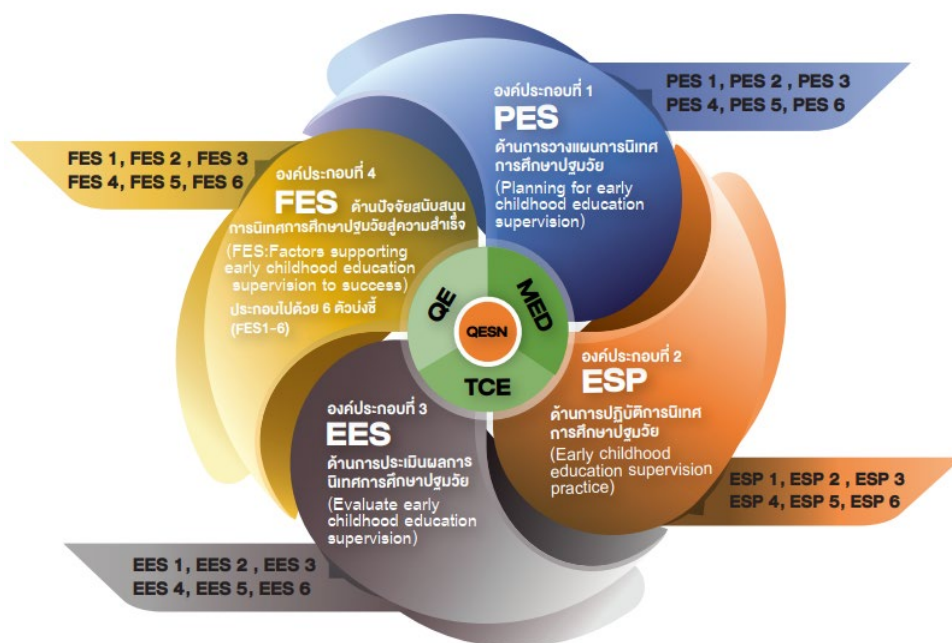
จากผลการสร้างรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ได้ องค์ประกอบรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน จำนวน 24 ตัวบ่งชี้ โดยมี องค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการวางแผนการนิเทศการศึกษาปฐมวัย (PES) 2) ด้านการปฏิบัติการนิเทศการศึกษาปฐมวัย (ESP) มี 3) ด้านการประเมินผลการนิเทศการศึกษาปฐมวัย (EES) และ 4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการนิเทศการศึกษาปฐมวัยสู่ความสำเร็จ (FES) ในขั้นตอนการถอดบทเรียนปฏิบัติการนิเทศของวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 1 ขององค์ประกอบที่ 2 ด้านการปฏิบัติการนิเทศการศึกษาปฐมวัย (ESP) จากเดิม “ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันจัดทำเครื่องมือการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัยตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ” ให้ปรับเปลี่ยนเป็น “ผู้นิเทศใช้เครื่องมือการนิเทศที่มีคุณภาพในการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัยตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ” สอดคล้องกับ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) ได้กำหนดกระบวนการในการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ขั้นที่ 3 การสร้างสื่อและเครื่องมือการนิเทศที่มีคุณภาพช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการนิเทศ และเก็บรายละเอียดที่ผู้รับการนิเทศไม่สามารถแสดงออกมาได้ เพื่อเปรียบเทียบผลและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา เพิ่มความเข้าใจระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

จากผลการประเมินและรับรองรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ รายการประเมินที่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยหนึ่งช่วงของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้แก่ ด้านความเป็นไปได้ ข้อที่ 4 สามารถใช้รูปแบบในการ

ขับเคลื่อนแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (2564 – 2569) สู่ความสำเร็จตามยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ของสำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติของผู้บริหารสถานศึกษาและครูปฐมวัยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย จึงควรมีการรายงานความก้าวหน้าของผลการดำเนินงานการใช้รูปแบบที่สะท้อนภาพความสำเร็จตามยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (2564 – 2569) ให้กับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนปฐมวัยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เข้าใจอย่างชัดเจน

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ได้เป็น รูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติที่มีองค์ประกอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและลำดับการใช้งานองค์ประกอบโดยผู้วิจัยให้ชื่อว่า การนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยผ่านการวางแผนการนิเทศ (PES) การปฏิบัติการนิเทศ (EES) การประเมินผลการนิเทศ (ESP) และการระบุปัจจัยสนับสนุนสู่ความสำเร็จ (FES) (Planning, Early Childhood Supervision Practice, Evaluation, and Factors of Success: PEEF) Model ดังแสดงในภาพที่ 3



ภาพที่ 3 รูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ (PEEF Model)

จากแผนภาพเริ่มต้นจากการกำหนดให้คุณภาพการศึกษาปฐมวัยตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ (QESN) ที่ประกอบด้วย 3 โดเมนสำคัญ คือ MED แทน การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย (Management of early childhood development centers TCE แทน ครู/ผู้ดูแลเด็กให้การดูแล และจัดประสบการณ์

การเรียนรู้และการเล่นเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย (Teacher/carer provides care and organize learning and play experiences for early childhood development) QE แทน คุณภาพของเด็กปฐมวัย (QE: Quality of early childhood) เป็นเป้าหมายหลักของการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ จากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบของการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

สรุป

โมเดลการวัดอันดับสองการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน จำนวน 24 ตัวบ่งชี้ โดยมีองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการวางแผนการนิเทศการศึกษาปฐมวัย (PES) 2) ด้านการปฏิบัติการนิเทศการศึกษาปฐมวัย (ESP) 3) ด้านการประเมินผลการนิเทศการศึกษาปฐมวัย (EES) และ 4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการนิเทศการศึกษาปฐมวัยสู่ความสำเร็จ (FES) โมเดลการวัดการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ตามสมมติฐานสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นไปตามสมมติฐานตามสมมติฐานสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นไปตามสมมติฐาน สร้างรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน โดยองค์ประกอบ 1) ด้านการวางแผนการนิเทศการศึกษาปฐมวัย (PES) 2) ด้านการปฏิบัติการนิเทศการศึกษาปฐมวัย (ESP) มี 3) ด้านการประเมินผลการนิเทศการศึกษาปฐมวัย (EES) และ 4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการนิเทศการศึกษาปฐมวัยสู่ความสำเร็จ (FES) การประเมินและรับรองรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ พบว่า ด้านความถูกต้องครอบคลุม อยู่ในระดับมากที่สุด ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า โมเดลการวัด อันดับ 2 ของการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน 23 ตัวบ่งชี้ โดยองค์ประกอบ 1) ด้านการวางแผนการนิเทศการศึกษาปฐมวัย 2) ด้านการปฏิบัติการนิเทศการศึกษาปฐมวัย มี 3) ด้านการประเมินผลการนิเทศการศึกษาปฐมวัย และ 4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการนิเทศการศึกษาปฐมวัยสู่ความสำเร็จ ดังนั้นนักวิชาการ นักวิจัย ด้านการนิเทศสามารถนำโมเดลการวัดข้างต้น ไปประกอบการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลตามเป้าหมายของสถานศึกษาหรือต้นสังกัดกำหนด

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า รูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน 24 ตัวบ่งชี้ โดยองค์ประกอบ 1) ด้านการวางแผนการนิเทศการศึกษาปฐมวัย 2) ด้านการปฏิบัติการนิเทศการศึกษาปฐมวัย 3) ด้านการประเมินผลการนิเทศการศึกษาปฐมวัย และ 4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการนิเทศการศึกษาปฐมวัยสู่ความสำเร็จ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการนิเทศ ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย ตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า การประเมินและรับรองรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติพบว่า ด้านความถูกต้องครอบคลุม อยู่ในระดับมากที่สุด ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น ศักยภาพนักศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนระดับปฐมวัยหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำรูปแบบไปใช้ประกอบการกำหนดแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัยให้สอดคล้องตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ เพื่อยกระดับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบ คือ รูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดกรุงเทพมหานครตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ที่มีองค์ประกอบ ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและลำดับการใช้งานองค์ประกอบ ชื่อว่า PEEF Model ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน 24 ตัวบ่งชี้ โดยองค์ประกอบ 1) ด้านการวางแผนการนิเทศการศึกษาปฐมวัย 2) ด้านการปฏิบัติการนิเทศการศึกษาปฐมวัย มี 3) ด้านการประเมินผลการนิเทศการศึกษาปฐมวัย และ 4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการนิเทศการศึกษาปฐมวัยสู่ความสำเร็จ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ สถานศึกษา โดยควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะสมองของเด็ปฐมวัย

เอกสารอ้างอิง

- ฐิติมา วรรณศรี. (2563). *นวัตกรรมสู่การพัฒนาสถานศึกษา*. โรงพิมพ์รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- ธัญญา วุฒินิชย์. (2563). รูปแบบการนิเทศที่มีประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเทศบาลวัดท่าสะอาด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 5(2), 302–333.
- ปรียานุช ธรรมปิยา. (2562). *สืบสานสู่ปฏิบัติ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาการพัฒนาที่ยั่งยืนและเศรษฐกิจพอเพียง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สังต์ อุทรานันท์. (2530). *การนิเทศการศึกษา: หลักการ ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มิตรสยาม.
- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, (2566) รายงานสถิติการศึกษา ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: ร้านพจนกิจลองกระดาษ.
- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2563). *รายงานสรุปผลแผนปฏิบัติราชการหน่วยศึกษานิเทศก์*. สำนักงานการศึกษา
- สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา. (2563). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2564–2569)*. ส่วนนโยบายและแผนการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ*. พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). *มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ 2562*. พริกหวานกราฟฟิค.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *ศาสตร์ และ ศิลป์ในการนิเทศการศึกษา*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (2016). *Research in education*. Pearson Education India.
- Chuealee, W., Jiraro, P., & Lila, S. (2020). Model of competency development in test construction integrating the supervision process and participatory action research of primary school teachers. *Academic Journal of Thailand National Sports University*, 12(3), 288–299.
- Cogan, M. (1973). *Clinical Supervision*. Houghton–Mifflin.
- Coghlan, D. A., & Brannick, T. (2014.) *Doing Action Research in Your Own Organization*. London: Sage.
- Coghlan, D. A., & Shani, A. B. A. (2018). *Conducting Action Research for Business and Management Students*. London: Sage.

- Creswell, J. W. (2008). *Educational Research: Planning, Conducting, And Evaluating Quantitative and Qualitative Research*. (3rd ed.).Merrill Prentice Hall.
- Glickman, C. D. (1995). *Supervision of Instruction : A Developmental Approach*. (3rd ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Glickman, C. D. (2018). *Supervision and instructional leadership: A development approach*. (10th ed.). Pearson.
- Grant, A. M. (2017). The third 'generation' of coaching research: moving from 'what works' to 'what matters'. *Coaching: An International Journal of Theory, Research and Practice*, 10(1), 41–49.
- Harris, B. M. (1985). *Supervisory Behavior in Education*. Prentice–Hall
- Holloway, I. W. (2010). *Qualitative Research in Nursing and Health Care*. (3rd ed.). Laserwords.
- Johnson, A. P. (2008). *A Short Guide to Action Research*. (3rd ed.).Pearson Education.
- Mills, G. E. (2007). *Action Research: A Guide for The Teacher Researcher*. (3rd ed.). Merrill Prentice Hall.
- Stufflebeam, D. L., & Shinkfield, A. J. (2007). *Evaluation theory, Models and Applications*. San Francisco: Jossey–Bass
- Tanner, D., and Tanner, L. (1987). *Supervision in Education : Problem and Practices*. McMillan Publishing Company.